

Krabička poslední záchrany

DVB-T2 PŘIJÍMAČ **GOGEN DVB132 T2PVR** 649 Kč

Kdyby se soutěžilo o nejkompaktnější a nejelegantnější přijímač DVB-T2/H.265, měl by tento model velkou šanci na některou z medailových pozic. Ale to není jediné, čím může zaujmout.

Přijímač sídlí ve velmi malé celoplastové skříňce, za jejímž průsvitným čelem se ukrývá světelná dioda indikující jeho pohotovostní a provozní stav spolu s poměrně velkým čtyřmístným, sytě oranžově zářícím displejem, který za chodu informuje o zvolené předvolbě a v pohotovostním režimu zobrazuje aktuální čas. Přístroj sice neumožňuje regulovat jeho jas ani jej vypnout, ale v pohotovostním režimu jeho jas automaticky snižuje, aby nerušil.

Zadní stěna přijímače pak nese potřebné přípojky, počínaje anténním vstupem, jenž má i svůj protipól v anténním výstupu. Signál z antény tak lze bez problémů vést i do dalších zařízení, např. druhého přijímače, videa apod. Má to ovšem jeden háček: anténní výstup je průchozí, jen když je přístroj připojen k síti. Videovýstupy zastupuje nezbytné HDMI spolu s klasickým scartem, z něhož lze odbírat analogový signál jak v základní složené (kompozitní) podobě, tak ve vspělejší složkové (komponentní) verzi RGB. Díky nim je tak přijímač schopen dodávat odpovídající videosignál do všech typů televizorů, a to bez ohledu na formát a rozlišení jejich obrazovky. Formátu obrazovky se jeho výstupní signál přizpůsobuje buď samočinně, nebo ručně. Na výběr jsou tři předvolby 4:3LB, 4:3PS a 16:9, z nichž prvá při přivádění širokoúhlého obrazu na obrazovky s klasickým poměrem stran 4:3 zachovává jeho formát a druhá jím vyplňuje celou jejich plochu, ale za cenu jeho poměrně velkého bočního ořezu. Rozlišení obrazu lze nastavit na 576, 720 nebo 1080 řádek a vyjma prostředního také určit, má-li být přenášen v prokládané či v neprokládané podobě, tedy po půlsnímčích nebo celých snímcích. Je snad zbytečně dodávat, že zvolit je třeba vždy tu nejvyšší signálovou cestu a rozlišení, které

připojené zařízení podporuje. Zmíněné video-výstupy doplňuje ještě samostatný digitální elektrický audiovýstup pro přímé přivedení zvuku do domácí audioaparatury, jenž se uplatní asi nejvíc při příjmu rozhlasových stanic obsažených v DVB-T2 vysílání. Konektorovou sestavu uzavírá zdířka pro přivedení proudu z malého externího zásuvkového 12V napájecího zdroje, který se s ní propojuje dostatečně robustním kablíkem, žel pouze metr dlouhým. Většinou tak bude asi zapotřebí ještě prodlužovačka ideálně s integrovaným vypínačem, neboť ten přijímač nemá. Že ve výčtu chybí konektor USB? Ten totiž konstruktéři přesunuli na bok přístroje, kde je snáz dosažitelný, a to i tehdy, využije-li uživatel závěsy na spodku skříňky přijímače a upevní ho svisle třeba na bok komody či stolu, na němž je televizor umístěn. Konektor USB pak ústí vzhůru. Vklad designéra tak není patrný jen na vizáži výrobku...

Jsem na příjmu aneb když jsou televizní vlny jako v bavlne

Úvodní zprovoznění přijímače je velice jednoduché. Po zapnutí nabídne tradičně nejprve volbu jazyka menu a země provozu, přičemž čeština a Česká republika jsou už přednastaveny. Nechybí ani slovenská mutace, ale Slovensko budete v přehledu zemí hledat marně. V českém prostředí tak lze rovnou odstartovat samočinně vyhledávání stanic. Při něm pročešává celé původní televizní kmitočtové pásmo, tedy včetně kanálů 5 až 12, které se u nás pro šíření televizního signálu už nevyužívají, ale třeba v Polsku se v něm stále vysílá. Přijímač přitom přehledně referuje o právě pročešávaných kanálech i aktuálně nalezených stanicích, které sám třídí na televizní

a rozhlasové, jež ukládá odděleně, a navíc i indikuje, zda pocházejí z DVB-T či DVB-T2 vysílání. Shodně s většinou svých kolegů totiž přijímá signály nejen v novém standardu DVB-T2 H.265 (HEVC), ale také v dosavadním DVB-T s kódováním MPEG2 a MPEG4 H.264 (AVC). Že stanice ladí velmi svižně a spolehlivě, názorně předvedl v přeplněném pražském éteru, kdy vyhledal, roztrídil a uložil všechny v době testu dostupné programy, tj. 61 televizních a 15 rozhlasových, za pouhou minutu a padesát sekund.

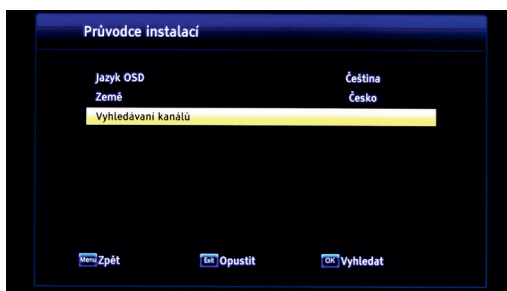
Uložené stanice dovoluje následně editovat, a to televizní a rozhlasové zcela odděleně, přičemž je na vyžádání seřadí i podle abecedy. Obsluhující je pak může libovolně přeskupit přímým přetažením na nové pozice, čím se ostatní samy posunou, a vybrané podle potřeby uzamknout čtyřmístným číselným kódem, vynechat z posloupného krokovaného přepínání či fyzicky odstranit, opět s automatickým posunem návazných. Avšak nejen to, stanice lze také přejmenovat. Nový název může mít až třídvacet znaků, ale musí se obejít bez naší diakritiky. Možnosti jejich editace jsou tedy zcela kompletní. Škoda jen, že pro ni výrobce zvolil poněkud komplikovanější ovládání, založené na různých kombinacích barevných „teletextových“ tlačítek a tlačítek Info a OK dálkového ovladače a jejich opakovaného stisku. Při editaci se tak nelze spoléhat jen na vlastní intuici a informace na obrazovce, ale je nezbytně nutné vzít si k ruce návod na obsluhu, neboť bez něj se nedobere správného postupu ani zkušený uživatel. A z téhož důvodu je třeba návod také dobře uschovat.

Rače vstoupit aneb pro každého něco. Přijímač pokrývá všechny běžné varianty spojení se zájemci o jeho signál.

Rivalové: Alma 2880 mini (499 Kč, S&V 11/19); Tesla-TE380 mini (549 Kč)

Obsluhující však není odkázán jen na uspořádání stanic na předvolbách, ale vybrané stanice může také uložit do přímo vybavených separátních favoritních seznamů. A ani tady GoGEN netroškaří. Poskytuje jich totiž rovnou šestnáct, a to opět separátně pro televizní a rozhlasové stanice, takže dohromady jich je dvaatřicet! Prvých osm má fixní tematická označení (Culture, Education, Child, Movie, Music, News, Social, Sport), dalších osm se spokojuje jen s pořadovými čísly (9–16). Obsah jednotlivých seznamů lze samočinně třídit stejně jako stanice na předvolbách a navíc i zvlášť vyčlenit ty s obrazem ve vysokém rozlišení. O takové nabídce a flexibilitě si může nechat většina televizorů jen zdát.

Protože přijímač je pro tuzemské podmínky už přednastaven z výroby, při úvodní instalaci stačí jen spustit jeho automatické naladění, o jeho průběhu pak informuje přímo vizuálně. Je však záhadou, proč ladění signálu z pozemních vysílačů doprovází piktogramem satelitu...

Přijímač umožňuje stanice uložené na předvolbách kompletně editovat.

Pozdější nové přírůstky v éteru přijímač sám neavizuje ani nepřidává. Jejich naladění ponechává na uživateli, který může využít klasický poloautomatický postup, kdy stačí zadat příslušný kanál případně frekvenci, na niž stanice vysílá, a přístroj ji pak bleskově přiladí k dosavadním. A protože přitom indikuje i intenzitu a kvalitu signálu, je hned patrné, jak dokonale je její příjem a zda nevyžaduje například lepší nasměrování antény. Je-li třeba, obstarává přijímač i přímé napájení jejího předzesilovače po anténním kabelu. Nové stanice lze přiladit rovněž plně automaticky ovšem už za cenu

kompletního přeladění všech a tím i ztráty jejich dosavadního individuálního uspořádání.

Za provozu se stanice volí rovnou, nebo z jejich přehledu přivolávaného klasicky tlačítkem OK, v němž se mohou i vyhledávat podle abecedy, případně z Elektronického programového průvodce (viz *Průvodce programy*). Z Průvodce lze také přímo programovat časový spínač až na deset položek, které pak přijímač podle zadání buď jen připomene, ale připojené zařízení na ně sám nezapne, nebo zapíše do externí paměti. Obsluhující přitom může časové údaje převzaté z Průvodce ještě upravit, např. přidat časovou rezervu, a u pravidelných relací také jednorázově zadat jejich opakovanou aktivaci denně či jednou týdně, případně i celou položku naprogramovat ručně.

Kromě Průvodce zpřístupňuje přijímač také teletext, jehož stránky vybavuje přes obraz, přičemž umožňuje jejich černý podklad ve čtyřech krocích postupně zeslabovat až do jeho úplného potlačení. Ale na vyžádané stránky, které prezentuje trochu hruběji, bývá třeba chvíli počkat. A pamatuje rovněž na skryté teletextové i digitální podtitulky a audiopopis pro nevidomé, u něhož dovoluje vyladit poměr mezi jeho hlasitostí a úrovní hlavního zvuku.

Zapiš si to nejen za uši

Stejně jako většina jeho konkurentů se ani on nespokojuje jen se zprostředkováním televizního vysílání, ale umí ho také nahrávat do přímo připojené USB paměti či pevného disku. Není přitom nijak vybíravý, spokojí se s každou pamětí s dostatečnou rychlostí zápisu a čtení dat, pouze u pevných disků doporučuje omezit jejich kapacitu maximálně na 500 GB. Tím ovšem dobré zprávy ještě nekončí. Nevyžaduje totiž vlastní zformátování disku a pořady na ně zaznamenává nekódovaně v běžném formátu TS. Paměti lze proto využívat neomezeně i pro jiné účely a pořízené záznamy přehrávat také ostatními přístroji a případně je i kopírovat či upravovat v příslušných počítačových programech. A protože dobrých zpráv není nikdy dost, přidáme ještě jednu. V rámci stejné sítě (multiplexu) dovoluje rovněž souběžně jeden program zapisovat a jiný sledovat.

Nahrávat lze jak ve standardním režimu včetně možnosti okamžitého odstartování záznamu a ručního přednastavení doby jeho trvání, tak v režimu Timeshift. Standardní záznamy opatřuje pouze názvem stanice a datem a časem jejich pořízení, ale tyto údaje umožňuje nahradit vlastním popisem sestaveným až z 31 písmen bez naší diakritiky. Všechny záznamy pak zobrazuje v souhrnném přehledu, z něhož se mohou také rovnou přehrávat běžnou rychlostí nebo pěti obousměrnými zrychlenými a případně i jednotlivě mazat či naopak uzamykat proti smazání.

Po zařazení režimu Timeshift obraz na obrazovce okamžitě „zamrzne“, takže ho divák po návratu k televizoru může začít hned kontinuálně sledovat dál, případně se zrychleně dotáhnout do reálného času. Vzdaluje-li se však od přijímače na delší dobu, bývá

PRŮVODCE PROGRAMY

Hlavní stránka Průvodce je poněkud netradiční. Obdobně jako teletext totiž nezaplňuje celou obrazovku, ale na rozdíl od jiných obdobných řešení přitom nepřekrývá obraz, jenž naopak přemísťuje do poměrně velkého okna ve své ploše. Tím na ní ovšem nezbyvá už mnoho místa pro přehled programů. Předkládá proto pouze tři stanice a po označení některé z nich jen tři její pořady /1/. Přímý z Průvodce sice nelze

omezovat stanice jen na konkrétní skupinu, např. favoritních, ale pokud se tato skupina zvolí z celkového přehledu, pracuje jen s ní. Nabídka označené stanice se pak buď převíjí posloupně, nebo se přechází rovnou na konkrétní dny v týdnu, a to nejvýše šest dnů dopředu, přičemž tři jsou vždy dostupné přímo. Po kliknutí na konkrétní stanici okamžitě naskočí do okna její aktuální obraz a po najetí na políčko některé její relace se v sousedním okně objeví úvod její anotace. Tlačítkem Info se pak může přivolat celý její popis, jenž částečně překryje hlavní stránku, a jeho delší text podle potřeby ručně posouvat po jednotlivých řádkách oběma směry /2/. Stránka tak sice poskytuje přehled pořadů

jednotlivých stanic, ale neumožňuje porovnávat jejich souběžnou nabídku a také programování záznamu či připomenutí vzdálenějších relací je zákonitě trochu komplikovanější.

Do právě sledovaného obrazu vkládá Průvodce na vyžádání lištu s názvy aktuálního pořadu a jeho bezprostředního následníka spolu s kompletním přehledem technických parametrů signálu i dostupných doprovodných služeb, např. teletextu, skrytých podtitulků atd. Tuto lištu, jejíž součástí je také indikace kvality příjmu, ovšem zobrazuje jen po předem stanovenou dobu (od 3 do 10 s). Na druhé kliknutí pak přidává ještě druhou lištu s ručně převíjitelnou anotací právě sledované relace /3/, kterou už odstraňuje až na pokyn obsluhujícího, a na třetí klik nahazuje obě samostatným polem s podrobnými údaji o jednotlivých parametrech příjmu.

PŘEHŘÁVÁNÍ SOUBORŮ

Před reprodukcí záznamů z připojené paměti je třeba nejprve v hlavním menu předvolit typ souboru (hudba, obrázky, filmy). Přijímač pak sice předloží kompletní kmenový adresář se všemi položkami, ale přehrává z něj pouze soubory zadaného typu. Ty na přání také řadí abecedně, a to jak vzestupně, tak sestupně, a vybrané ukládá do samostatných přehrávacích seznamů.

HUDBA Přehrává pouze soubory MP3, pro něž nabízí vyjma individuálního playlistu už jen základní reprodukční funkce včetně opakování jedné skladby či všech. Nahrávkami umí doprovodit i prezentaci snímků.

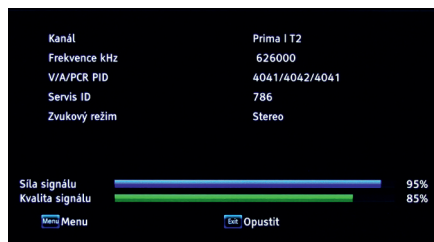
FOTO Snímky zobrazuje buď v jednoookénkovém náhledu, při němž lze individuálně vybrat do přehrávacího seznamu, nebo na celou výšku obrazovky. Střídat se mohou jak ručně, tak automaticky v intervalu nastavitelném v sekundovém kroku od 1 do 9 s. Přijímač je obměňuje poměrně svižně, a to včetně obrázků s velkým datovým objemem, přičemž je navazuje různými tříkovými přechody, které si volí sám. Docela bryskně je na pokyn také otáčí o 90° oběma směry. Jejich zvětšení však nenabízí. Při testu zvládl kromě deklarovaných souborů JPEG i obrázky formátů BMP a PNG.

VIDEO Kamarádí se s poměrně velkou skupinou formátů včetně MPEG2, MPEG4 H.264/H.265, DivX, Xvid i se záznamy v kontejneru MKV, ale jen s průměrným datovým tokem. Videu s datovým tokem 30 Mbit/s a vyšším už nepřehrává. Méně si už rozuměl se soubory WMV a vůbec se nehlásil k videím AVCHD a zvuku DTS. České podtitulky z běžných samostatných textových souborů podával v videí DivX a Xvid regulérně bez sebemenšího klopýtnutí, podmínkou je ovšem volba odpovídající znakové sady, tj. CP 1256. U „čistého“ MPEG2 je však neviděl. Podtitulky zobrazuje pouze v jediné podobě, tj. s nepodloženým nevelkým bílým písmem, bez možnosti jakýchkoli úprav, tedy ani individuálního seřazení jejich souběhu s obrazem. Videu přehrává kromě normální a statické reprodukce už jen jedním z pěti obousměrných zrychlených chodů (2, 4, 8, 16, 32x), případně je skokově posouvá po určitých úsecích.

zejména u plazem lepší tento statický obraz zrušit, aby obrazovku zbytečně nezatěžoval. Protože v režimu Timeshift jsou dostupné pouze stejné reprodukční funkce jako při běžném přehrávání, nelze ho využívat pro zpomalenou analýzu zachycených dějů. A jak bývá zvykem, po jeho skončení se tento záznam automaticky smaže. Rolí rekordéru tedy zvládá GoGEN na jedničku, ale dobře obstojí i v úloze přehrávače (viz *Přehrávání souborů*).

Základní údaje o parametrech příjmu jsou dostupné nejen při poloautomatickém ladění, ale lze je přivolat i do právě přijímaného obrazu.

Go, GoGEN, go!

Protože v přijímači není zabudován žádný ovladač, obsluhuje se jen dálkou. Jeho základní funkce se nastavují v jednoduchém kartotékově uspořádaném menu, logicky rozčleněném do osmi oddílů, z nichž však poslední osmý, vyhrazený pro bezdrátové propojení přes externí wifi modul, nemá u tohoto modelu žádné praktické využití. Menu předkládá všechny potřebné předvolby zahrnující kromě už zmíněných mj. i samočinné vypnutí přijímače po určené době nečinnosti (od 1 do 6 h), návrat do původního firemního nastavení, zálohování jeho nastavení do USB paměti i načtení nového firmwaru z ní. A nabízí dokonce i tři obrazové režimy (Dynamický, Standardní, Základní), ale vzhledem ke koncepci menu bez možnosti přímého porovnání jejich účinku. Obecně ovšem platí, že obraz bývá lepší korigovat až v reprodukčním zařízení.

Pohyb v menu a volba jeho položek je snadná, takže vše hravě zvládnou i technicky méně zdatní uživatelé. Ti si mohou k přístroji případně ještě dokoupit na obsluhu velmi jednoduchou dálku GoGEN Senior RC (za 299 Kč), nebo si pořídit rovnou zcela identický model DVB133 T2PVR (899 Kč), jenž ji má už v základní výbavě. Standardně příbalovaná dálka s dost malými tlačítky, kterou je vybaveno i mnoho dalších současných DVB-T2 přijímačů této cenové třídy, není sice na obsluhu nijak zvlášť složitá, ale nelze ji řídit „na slepo“, neboť její ovládání vyžaduje soustředěnou pozornost.

Přijímač potěší i poměrně rychlým startem. Televizní obraz doručí na obrazovku už za dvanáct sekund po zapnutí, a to nejen z pohotovostního stavu, ale také z úplného vypnutí. Lze ho tedy bez obav i odpojovat od sítě. Na účtu za elektřinu se to sice příliš neprojeví, neboť v pohotovostním stavu spotřebovává 1,5 W, což při celoročním provozu a částce pět korun za jednu kilowatthodinu reprezentuje zhruba šedesát pět korun za rok, ale sníží se tím jeho oteplování. A o mnoho větší

Přijímač dokáže zásobovat odpovídajícím videosignálem televizory jak se standardním, tak s vysokým rozlišením.

není ani jeho příkon za provozu, kdy vystačí obvykle jen se 4 W. Ale nejen v tomto případě pro něj platí obrazně: Za málo peněz hodně muziky. Při digitálním spojení totiž poskytuje velmi kvalitní obraz i zvuk, jenž dokážou patřičně zúročiti i parametrově nevyspělejší televizory. Velice dobré výsledky je připraven zprostředkovat rovněž při spojení vyšší analogovou cestou, a to zejména pokud jí přivádí signál ve vysokém rozlišení. Za stejné podmínky si přijdou na své i televizory, které mají jen vstup pro složený AV signál. Jestliže se musí spokojit jen se signálem ve standardním rozlišení, výsledný obraz ostrosti a hloubkou prokreslení neoslňuje. Díky úplné separaci rozhlasových stanic však může také velmi dobře zprostředkovávat jejich signál domácí audioaparatuře, která by na ně jinak sama nedosáhla.

Jiří Děd

Časový spínač přebírá údaje z Průvodce, ale mohou se mu zadávat i ručně.

PARAMETRY

tuner	DVB-T/T2 MPEG2, MPEG4 H.264/H.265
datové služby	teletext, EPG, digitální podtitulky
formáty	MP3; JPEG, BMP, PNG; MPEG2, MPEG4 H.264/H.265, DivX, Xvid, MKV
přípojky	scart (AV/RGB), HDMI, USB 2.0, digitální elektrický audiovýstup
příkon	pohotovostní 0,5 W, provozní 8 W
rozměry (š × v × h)	13 × 3 × 9 cm
hmotnost	120 g
web	gogen.cz

HODNOCENÍ

- +** jednoduchá instalace; velmi dobrý poměr výkon × cena; záznamové možnosti
- užší akční rádius dálky; koncept hlavní stránky Průvodce; robustnější, méně pružné kabely mohou velice lehký přijímač překlápět či stahovat

obraz zvuk výbava obsluha

STEREO VERDIKT **velmi dobrý**